

VRAGEN

door de leden van de raad gesteld overeenkomstig artikel 32 van het Reglement van Orde voor de vergaderingen van de raad van de gemeente Groningen.

2001/2002.- Nr. 41.

VRAGEN van de SP-fractie van de heer P.W.G. Verschuren
betreffende aanwijzingen voor bouwfraude in Groningen.
(Binnengekomen: 7 februari 2002.)

In de vergadering van 28 november 2001 van de raadscommissie VRO stelde ik in de rondvraag de mogelijkheid van bouwfraude in de gemeente Groningen aan de orde. Ik verwees daarbij naar een verhaal van een ambtenaar van de gemeente, die mij verteld had dat een aannemer uit de school geklapt had en precies aangegeven had hoe de aannemers bij een bepaalde aanbesteding vooraf bij elkaar gekomen waren, en afspraken, en afspraken gemaakt hadden over de verhoging van hun aanneemsommen. Ik vroeg opheldering daarover. Wethouder Smink antwoordde dat hem geen dergelijk geval bekend was, en dat de dienst RO/EZ bezig was met een inventarisatie van aanwijzingen voor mogelijke bouwfraude. De raadscommissie zou op de hoogte gebracht worden van de uitkomsten van dat onderzoek. Dat is gisteren gebeurd, in een notitie van de dienst die echter meer vragen oproept, dan beantwoordt.

In de notitie staat onder meer:

'Als de inschrijfbedragen boven onze raming ligt, komt er twijfel. De raming wordt nogmaals gecontroleerd. En als daar geen wijzigingen uit volgen concluderen wij dat er is gekletst en de inschrijvers hun prijzen 'verbeterd' hebben. Soms wordt dat door betrokkenen mondeling toegegeven in een suggestieve opmerking.'

En

'De aannemers die 'gekletst' hebben krijgen een gele kaart. De volgende kaart is rood, hetgeen uitsluiting voor onderhands werk gedurende een jaar inhoudt.'

Een nader inzicht in de aantallen gele en rode kaarten ontbreekt. Ook is niet duidelijk of de gemeente de vermoedens van fraude aan Justitie heeft doorgegeven.

De informatie in de notitie is voor mij onvoldoende. Ik heb daarom de volgende vragen aan u:

1. Hoe vaak is er bij aanbestedingen een vermoeden geweest van mogelijk verboden 'kletsen' vooraf tussen de aannemers?
2. Hoeveel gele kaarten hebt u uitgedeeld? En hoeveel rode kaarten?
3. Hoe vaak is door aannemers toegegeven of gesuggereerd dat er vooraf afspraken zijn gemaakt?

4. Klopt mijn informatie dat er tenminste één keer klip en klaar door een aannemer is toegegeven dat in vooroverleg de aanneemsommen opgeschroefd zijn?
5. Ambtenaren die uit hoofde van hun functie met een strafbaar feit geconfronteerd worden, hebben de plicht hiervan aangifte te doen bij Justitie. Hoe vaak is er door de gemeente aangifte gedaan van mogelijke fraude? Als er nooit aangifte gedaan is, waarom niet?
6. Is uitsluitend uitsluiting van de onderhandse aanbestedingen gedurende een jaar naar uw mening voldoende straf voor een aannemer die zich aan verboden handeling schuldig maakt?
7. Bent u bereid uit eigen beweging alle informatie die u hebt over mogelijke fraudegevallen ten kennisname te brengen aan de parlementaire enquêtecommissie die de bouwfraude gaat onderzoeken? Indien nee, waarom niet?

Burgemeester en wethouders beantwoorden deze vragen als volgt:

Groningen, 3 april 2002.

1. Bij openbare aanbestedingen is er in de GWW-sector (grond-, weg- en waterbouw) zoveel werkhonger dat "kletsen" nauwelijks voorkomt. Dat blijkt uit de zeer scherpe prijsstelling. Meestal liggen de prijzen onder de kostprijs. Bij meervoudig onderhandse aanbestedingen is het relatief eenvoudig om er achter te komen wie een verzoek tot inschrijven heeft ontvangen. En dan zouden er afspraken gemaakt kunnen worden. Wij hebben de keren dat wij vermoedens hadden dat er was "gekletst" niet vastgelegd. Daarom is het niet mogelijk om een hard cijfer te noemen.
2. In de GWW-sector hebben wij in de afgelopen 10 jaren, voorzover wij hebben kunnen nagaan, vier keren aannemers "op het matje" geroepen en de gele kaart uitgedeeld. In die periode is er één rode kaart uitgedeeld.
3. Er is geen sprake geweest van expliciete, bruikbare meldingen terzake.
4. Het is ons niet bekend waar u op doelt.
5. Er is door de dienst RO/EZ geen aangifte gedaan van mogelijke fraude. Wel is over dit onderwerp enige jaren geleden contact geweest met de Hoofdafdeling Economische Ordeningsrecherche van de Economische Controledienst. In dat gesprek kwam duidelijk naar voren dat met het ontbreken van harde bewijzen elke aangifte onhoudbaar is.
6. Uitsluiting is een signaal dat wij onvoldoende vertrouwen hebben in een bepaalde partij. Het gaat hier niet om een "straf", aangezien daaraan harde bewijzen ten grondslag moeten liggen.
7. Wij zien daarvoor geen aanleiding. Uiteraard zullen wij aan eventuele verzoeken van de Commissie alle medewerking geven.